

5. Reference, konstantní metody, přetížené funkce a operátory

Předávání parametrů hodnotou a referencí

Způsob kterým se obvykle předávají parametry funkcím (nebo metodám) se nazývá **předávání hodnotou**. To se využívá hlavně při předávání parametrů základních typů (`int`, `char`, `double`, ...).

Při předávání parametrů hodnotou se parametry funkce chovají jako lokální proměnné, pro které se alokuje potřebná paměť a zkopírují se do nich předávané hodnoty.

V jazyce C++ je také možné předávat parametry **referencí**. V takovém případě nedochází k alokaci paměti pro nové proměnné, ale pouze jména parametrů jsou použita pro přístup k proměnným které byly do funkce předány.

Parametry, které mají být předávány referencí musí mít mezi typem a jménem parametru uvedený znak `&`.

```
// Funkce swapNumbers() zamění obsah dvou
// číselných proměnných

// Parametry jsou předávány referencí
void swapNumbers(int &n1, int &n2)
{
    int n3 = 0; // Pomocná proměnná
    n3 = n2;
    n2 = n1;
    n1 = n3;
}

int main()
{
    int a = 3, b = 7;

    cout << a << ", " << b; // Vypise: 3, 7
    swapNumbers(a, b);
    cout << a << ", " << b; // Vypise: 7, 3

    // Pokud by funkce swapNumbers()
    // nepřijímala parametry referencí, ale
    // hodnotou, k zadné zaměně hodnot
    // v proměnných a, b by nedošlo a
    // vypsala by se čísla 3, 7
    return 0;
}
```

Předávání objektových parametrů konstantní referencí

Předávání proměnných referencí používáme především v následujících dvou situacích:

- 1) Pokud potřebujeme aby uvnitř volané funkce nebo metody mohla být **modifikována hodnota předávané proměnné** (např. jako v příkladu funkce `swapNumbers(int &a, int &b)`).
- 2) Pokud chceme pouze zajistit **vyšší efektivitu programu při předávání objektových proměnných**, protože při použití referencí nebude docházet k alokaci paměti pro parametr a kopírování hodnoty do něj

Případ 2) se používá v situacích, kdy nebude hodnota předávané proměnné nebyla modifikována (narozdíl od případu 1)). Abychom zaručili, že skutečně nedojde ke změně hodnoty předávané proměnné, deklarujeme parametr jako konstantní použitím klíčové slova **`const`**.

Hodnoty parametrů předaných konstantní referencí nelze měnit (překladač by ohlásil chybu).

```
// Nekde na začátku je definována třída
Circle

class Circle
{
public:
    void testNonConstant(Circle &circ);
    void testConstant(const Circle &circ);
    int x, y;
}

void Circle::testNonConstant(Circle &circ)
{
    circ.x = 12; // Tohle bude fungovat,
    // protože circ je nekonstantní parametr
}

void Circle::testConstant(
    const Circle &circ)
{
    circ.x = 12; // Tohle nebude fungovat,
    // překladač ohlásí chybu, protože
    // circ je konstantní parametr
}
```

Konstantní metody

Všechny metody, které nemění hodnotu členských dat (tj. proměnných třídy) deklarujeme jako konstantní uvedením klíčového slova **`const`**.

Pro konstantní parametry předávané metodám (nebo funkcím) smíme volat pouze tyto konstantní metody.

```
class Circle
{
public:
    void nonConstantMethod();
    void constantMethod() const;
    void test(const Circle &circ);
    int x, y; // Verejné členy třídy
}

void Circle::nonConstantMethod()
{
    x = 12; // Tato metoda může měnit svá
    // členská data protože není konstantní
}

void Circle::constantMethod() const
{
    // Tato konstantní metoda nemůže měnit
    // svá členská data
    x = 12; // Překladač nahlásí chybu !!!
}
```

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ ...

... POKRACOVANI Z PREDCHOZI STRANY STRANY

```
void Circle::test(const Circle &circ)
{
    // Pro konstantni parametr muzeme volat
    // konstantni metodu:
    circ.constantMethod();

    // Nemuzeme vsak volat nekonstantni
    // metodu (pro konstantni parametr)
    circ.nonConstantMethod();
    // Prekladac by zde ohlasil chybu !!!
}
```

Přetížení funkcí a metod

V jazyce C++ lze definovat více funkcí/metod se stejným jménem ale různým počtem nebo typem parametrů. Takovéto funkce/metody se nazývají přetížené.

Je-li funkce volána, překladač analyzuje parametry které funkci předáváme a podle toho vybere odpovídající funkci/metodu.

```
class Circle
{
public:
    void setColor(int c);
    void setColor(const string &colorName);
    void setValues(int ax, int ay);
    void setValues(int ax, int ay, int c);
};

void Circle::setColor(int c)
{
    color = c;
}

void Circle::setColor(
    const string &colorName)
{
    if (colorName == "red") color = 19;
    else if ...
}

void Circle::setValues(int x, int y)
{
    x = ax;
    y = ay;
}

void Circle::setValues(int x, int y, int c)
{
    x = ax;
    y = ay;
    color = c;
}
```

POKRACOVANI VE VEDLEJSIM SLOUPCI ...

... POKRACOVANI Z PREDCHOZIHO SLOUPCE

```
int main()
{
    Circle circ;
    // Bude se volat prvni metoda setColor()
    circ.setColor(3);
    // Bude se volat druha metoda setColor()
    circ.setColor("red");

    //Bude se volat prvni metoda setValues()
    circ.setValues(150, 230);
    //Bude se volat druha metoda setValues()
    circ.setValues(150, 230, 3);
    return 0;
}
```

Přetížení konstruktorů

Podobně jako funkce a metody lze přetížit i konstruktory..

```
class Circle
{
public:
    Circle();
    Circle(int ax, int ay);
    Circle(int ax, int ay, int c);
};

Circle::Circle()
{
    x = 0;
    y = 0;
    color = 1;
}

Circle::Circle(int ax, int ay)
{
    x = ax;
    y = ay;
    color = 1;
}

Circle::Circle(int ax, int ay, int c)
{
    x = ax;
    y = ay;
    color = c;
}

int main()
{
    // Bude se volat prvni konstruktor
    Circle circ1;
    // Bude se volat druhy konstruktor
    Circle circ2(150, 230);
    // Bude se volat treti konstruktor
    Circle circ3(150, 230, 3);
    return 0;
}
```

Přetížené operátory

Jazyk C++ obsahuje interní definice operátorů pro základní datové typy (int, double, char ...).

V C++ je kromě toho možné definovat operátory pro uživatelské typy, tj. pro objektové proměnné.

Operátory se definují podobně jako funkce (a metody) pouze místo názvu funkce použijeme klíčové slovo **operator** a za ním uvedeme příslušný znak operátoru.

Přetížit lze prakticky všechny dostupné operátory, nejčastěji se přetěžují: =, ==, !=, <, >, <=, >=, [], <<, >>, +, -, *, /.

V praxi používáme přetížené operátory pouze vzácně, jejich nadměrné používání může program zneřehlednit (zejména tam, kde nelze význam operátoru snadno odhadnout z kontextu).

```
class Vector2D
{
public:
    Vector2D();
    double getX() const;
    double getY() const;
    void set(double ax, double ay);
private:
    double x, y;
};

// Operator vrati skalarni soucin vektoru
double operator*(const Vector2D &v1,
                 const Vector2D &v2)
{
    return (v1.getX() * v2.getX()
           + v1.getY() * v2.getY());
}

int main()
{
    Vector2D v1, v2;
    double result = 0;

    // Bude se volat operator*
    result = v1 * v2;

    return 0;
}
```

Přetížené operátory jako metody

Operátory lze implementovat také jako metody.

Volá se vždy metoda objektu na levé straně od operátoru a jako argument se mu předá objekt na pravé straně.

```
class Vector2D
{
public:
    // Tady bude deklarace konstrukturu,
    // dalsich metod a promennych atd.
    double operator*(const Vector2D &v) const;
};
```

POKRACOVANI VE VEDLEJSIM SLOUPCI ...

... POKRACOVANI Z PREDCHOZIHO SLOUPCE

```
double Vector2D::operator*(
    const Vector2D &v) const
{
    return (x * v.getX() + y * v.getY());
}

int main()
{
    Vector2D v1, v2;
    double result = 0;

    // Bude se volat operator* objektu v1
    // a jako parametr se mu preda objekt v2
    result = v1 * v2;
    return 0;
}
```

Přetížené operátory proudů

```
// Operator pro zapis promenne typu
// Vector2D do proudu. Zapisovanou
// promennou predavame konstantni
// referenci, proud os vsak predavame
// nekonstantni referenci, protoze pri
// zapisuse meni stav vnitrnich
// promennych proudu
ostream& operator<< (ostream &os,
                   const Vector2D &v)
{
    os << v.getX() << " " << v.getY()
      << endl;
    return os;
}

// Operator pro cteni promenne typu
// Vector2D z proudu. Parametr v musi
// byt nekonstantni reference, protoze
// se budou menit jeho hodnoty (nactene
// hodnoty souradnic)
istream& operator>> (istream &os,
                   Vector2D &v)
{
    double ax = 0.0, ay = 0.0;
    os >> ax >> ay;
    v.set(ax, ay);
    return os;
}

int main()
{
    Vector2D v1, v2, v3;

    // Vola se vyse definovany operator <<
    cout << v1 << v2 << v3;

    // Vola se vyse definovany operator >>
    cin >> v1 >> v2 >> v3;

    return 0;
}
```

Dodržujte následující pravidla

- Parametry objektových typů předávejte jako konstantní referenci, pokud neexistují důvody pro jiný přístup. Toto platí i pro řetězcové proměnné typu `string`.
- Parametry základních typů (`int`, `double` ...) předávejte obvyklým způsobem (tj. hodnotou a nekonstantní), pokud neexistují důvody pro jiný přístup.
- Všechny metody ve třídách, které nemění hodnoty datových členů třídy, definujte jako konstantní
- Operátory implementujte přednostně jako metody třídy. Pouze tam kde to není možné je implementujte jako funkce, např. pokud je operandem nalevo od operátoru neobjektová proměnná (`int`, `double`, ...) nebo pokud je jím objekt třídy, která je zabudovaná v knihovně a nelze do ní tedy přidávat metody/operátory (např. třídy proudů).

Úloha 1

1 bod

Upravte program z úlohy 2 z předchozího cvičení následujícím způsobem:

- Ve třídě `Graphic` implementujte metodu `getColorNumberFromString()`, která bude přijímat název barvy jako parametr (`black`, `blue`, `green`, `red`, `yellow`) a vrátet číslo barvy.
- Ve třídách `Circle` a `FilledCircle` přidejte další variantu metody `setValues()`, která bude místo čísla barvy (a barvy výplně) přijímat text z názvem barvy (původní variantu metody však také ponechte).
- V každé ze tříd `Graphic`, `Circle`, `FilledCircle` a `Rectangle` implementujte dva konstruktory, jeden bez parametrů a jeden s parametry, které budou nastavovat hodnoty členů tříd.
- Všechny objektové parametry budou do metod předávány jako konstantní reference (týká se i parametrů typu `string`). Všechny metody, které nemění hodnotu datových členů třídy definujte jako konstantní metody.
- Program upravte tak, aby byl schopen načítat soubor `graphic2.dat` (v adresáři `/home/martinp/C3220/data/`), který se od `graphic1.dat` liší tím, že jsou v něm barvy specifikovány formou textu namísto čísel.

Úloha 2

3 body

Vytvořte program pro práci s 3D vektory. V programu definujte třídu `Vector3D`, která bude obsahovat souřadnice vektoru `x`, `y`, `z` (typu `double`). Dále bude obsahovat následující metody:

- Konstruktory bez parametrů `Vector3D()` a s parametry `Vector3D(double ax, double ay, double az)`
- Metody `getX()`, `getY()`, `getZ()` pro získání hodnot souřadnic a metodu `set(double ax, double ay, double az)` pro jejich nastavení.
- Metodu `readValues()`, která si od uživatele vyžádá zadání tří souřadnic a načte je a metodu `printValues()`, která vypíše souřadnice vektoru. Obě metody budou přijímat parametr typu `string`, který se uživateli vypíše před tím než se načtou/vypíší souřadnice.
- Operátor `*` pro skalární součin a operátor `+` pro vektorový součet.
- Funkci `swapVectors()`, která zamění dva vektory (hodnoty jejich souřadnic). Bude se jednat o samostatnou funkci, ne o metodu.

- Objektové parametry předávejte do metod (vč. operátorů) jako konstantní reference (týká se i parametrů typu `string`). Všechny metody, které nemění hodnotu datových členů třídy definujte jako konstantní metody. Operátory implementujte ve třídách, pokud je to možné.

Program si od uživatele vyžádá souřadnice dvou vektorů a na obrazovku vypíše souřadnice vektorového součtu a dále hodnotu skalárního součinu vektorů. Pak zavolá funkci `swapVectors()` pro ty zadané vektory a vypíše jejich souřadnice.

Poznámka:

V případě objektových proměnných je možné přiřadit jednu proměnnou do druhé (pomocí operátoru `=`) podobně jako u proměnných základních typů. V takovém případě je automaticky kopírován každý datový člen objektové proměnné.

Úloha 3

nepovinná, 2 body

Předchozí program modifikujte tak, že v něm implementujete operátory `>>` a `<<` pro načítání/zápis do proudů. Program načte ze souboru `vectors.dat` (v adresáři `/home/martinp/C3220/data/`) souřadnice dvou vektorů a do výstupního souboru zapíše souřadnice vektorového součtu těchto dvou vektorů. Jména vstupního a výstupního souboru budou specifikovány na příkazovém řádku. Pro načítání a zápis do souboru využijte implementované operátory.